

I 2000 blev der truffet ca. 7.000 afgørelser vedrørende anerkendelse/afvisning af disse sager.

Ud af de afviste erhvervssygdomme er der udvalgt ca. 300 sager, som er gennemgået efter de nye anerkendelseskriterier. Heraf er 120 sager gennemgået detaljeret med henblik på justering af anerkendelseskriterierne. Gennemgangen viste, at ca. 20 pct. af de afviste sager ville kunne anerkendes efter de nye kriterier. Hvis dette skøn overføres til alle bevægeapparatlidelser, betyder det at ca. 1.300 flere sager end i dag vil kunne anerkendes hvert år. Opgørelser over erstatningsudgifterne for erhvervssygdomme i perioden 1997 til 2000 viser en gennemsnitlig erstatningsudgift for alle anerkendte erhvervssygdomme på 183.500 kr. Dette giver en samlet årlig merudgift på 238,5 mio. kr. Beregningen af merudgifterne er forbundet med stor usikker på grund af stikprøvens størrelse. Der er derfor beregnet et 5 pct. konfidensinterval, og skønnet for merudgifterne bliver derved 160-320 mio. kr.

Udgifterne skønnes fordelt med 13-23 mio. kr. for det offentlige og 147-296 mio. kr. for private arbejdsgivere og selvstændige. Forhøjelsen af udgifterne for det offentlige fordeles med 2 mio. kr. til staten og 11-21 mio. kr. til amter og kommuner.

4.1.3. Udvidelse af den sikrede personkreds

Den foreslåede udvidelse af den sikrede personkreds med selvstændige erhvervsdrivende og medhjælpende ægtefæller forventes at medføre en årlig merudgift på 160 mio. kr. (PL:2002).

Beregningen er baseret på forholdstalsberegning ved at sammenholde de selvstændiges antal i forhold til samtlige beskæftigede lønmodtagere og de erstatningsudgifter, der blev udbetalt til beskæftigede lønmodtagere i 1999. Denne fremgangsmåde indebærer en antagelse om, at forholdene blandt de selvstændige er de samme som blandt lønmodtagere. Det vil blandt andet sige, at der forudsættes samme aldersfordeling, skadesfrekvens og indtægtsforhold.

De selvstændige står selv for finansieringen via betaling til private forsikringsselskaber og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. De selvstændiges betaling til en obligatorisk sikring er fradragsberettiget, og en del af merudgiften overvælttes derfor på de offentlige skattemyndigheder. Udgifterne fordeler sig således med en merudgift for de selvstændige på 88 mio. kr. og et skatteprovenutab for det offentlige på 72 mio. kr.

Skatteprovenutabet fordeler sig med 19 mio. kr. til staten og 53 mio. kr. til amter og kommuner.

4.1.4. Udvidet adgang til at betale behandlingsudgifter

Merudgiften i forbindelse med en udvidet adgang til dækning af behandlingsudgifterne udgør 13 mio. kr. årligt (PL:2002), heraf 4 mio. kr. for det offentlige.

Der gives udvidet adgang til at betale udgifter til behandling, blandt andet lægeudgifter, tandlægeudgifter, fysioterapiudgifter, psykologudgifter og udgifter til hjælpemidler så som briller, høreapparat m.v. Den foreslåede ændring ophæver den nuværende begrænsning om normalt kun at betale sådanne udgifter, mens arbejdsskadesagen er under behandling.

Udgifter til behandling m.v. under sagens behandling udbetales løbende efter regning. Fremtidige udgifter til behandling/optræning/hjælpemidler udbetales som et engangsbeløb, der svarer til de forventede fremtidige behandlingsudgifter på det tidspunkt, hvor afgørelsen herom træffes.

4.1.5. Ophævelse af de særlige regler om fastsættelse af erstatning m.v.

En overgang til at følge dansk rets almindelige regler i forbindelse med fradrag for forudbestående lidelser vil ikke medføre yderligere erstatningsudgifter, da Arbejdsskadestyrelsen allerede har justeret sin praksis i overensstemmelse med den praksis, der følges i Den Sociale Ankestyrelse og som er offentliggjort i Sociale Meddelelser.

4.2. Administrative konsekvenser

Forslaget vil generelt indebære en forenklet sagsbehandling og en betydelig nedsættelse af sagsbehandlingstiden i Arbejdsskadestyrelsen. Også i forhold til forsikringsselskaber m.fl. samt Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring vil forslaget generelt indebære en forenklet sagsbehandling. Nogle elementer i forslaget indebærer dog et administrativt merarbejde for forsikringsselskaber m.fl., mens andre elementer indebærer overflytning af administration fra Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring til forsikringsselskaber m.fl.

Samlet vurderes det, at forslaget kun har beskedne administrative konsekvenser for forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring. Forslagene om nedsættelse af sagsbehandlingstiden i arbejdsskadesagerne og stramning af fristerne i loven vil i kombination med de øvrige ændringer i reformen, specielt forslaget om en udvidelse af personkredsen med de selvstændige erhvervsdrivende og flere erstatningsafgørelser, medføre behov for 20-25 ekstra årsværk i Arbejdsskadestyrelsen. Endelig vil den udvidede orienteringspligt indebære merudgifter i størrelses-